Talent kot dar in ne breme
(33. nedelja med letom)

V današnjem evangeliju je zanimiva delitev premoženja. Jezus pravi, da je gospodar *izročil svoje premoženje – vsakemu po njegovi zmožnosti. Enemu je dal pet, drugemu dva in tretjemu en »talent«*. Čeprav se zdi krivično, zakaj so dobili različno, pa Jezus pojasni: glede na zmožnosti. Nismo enaki, a vsak ima dovolj, ravno prav. Vprašanje je, ali zaupamo gospodarju, da nam je razdelil pravično, da je dober in da ve, kaj je za nas resnično dobro.

Najprej se lahko ob tej priliki vprašamo: Ali vemo, koliko smo prejeli v razmerju do drugega: pet talentov, dva ali enega? Ne vemo, zato tudi ne moremo biti sodniki, koliko drugi zmore in mora pridobiti. Pa vendar smo tako pogosto sodniki. Kljub temu je na nas le, da drugemu pomagamo in ga spodbujamo, naj trguje in ne lenari. Koliko naj pridobi, ne vemo.

Kakor je ta preprosta logika pomembna, da ne obsojamo, lahko iz nje živimo tudi brez nezdrave tekmovalnosti in zavisti. Imamo dovolj, ravno prav in drugi nima preveč. To je drugo spoznanje, ki ga prilika ponuja. Bog ve, kaj potrebujemo, zato ni razloga za zavist. Pa vendar moramo najbrž priznati, da nas pogosto žene zavist, nevoščljivost in ljubosumje.

Tretje, kar lahko vidimo v priliki, je gospodarjev odgovor. Vsakemu, ki prinese talente, pravi gospodar: *'Prav, dobri in zvesti služabnik!'* Kako redko se zavedamo, da smo pravzaprav na svetu služabniki, tisti, ki jim je premoženje zaupano v upravljanje, nismo pa nikoli gospodarji. Gospodar je vedno le eden, t.j. Bog. In prav iz te 'pozabljivosti' izvira nesreča tretjega služabnika, ki vidi v gospodarju predvsem trdega človeka. Ta nesrečnež namreč ugotavlja in pravi gospodarju: *»Gospodar, vedel sem, da si trd človek. Žanješ, kjer nisi sejal, in zbiraš, kjer nisi razsul.«*

V tem odgovoru je skrita vsa nesreča služabnika. Kar je prejel, tega ne razume kot dar, ampak kot breme.

+ + + + + +

Vrlo ženo, kdo jo najde!

Sveto pismo danes postavi pred nas tudi nenavadno vprašanje: »Vrlo ženo, kdo jo najde?« In takoj doda nekaj, kar bi si morali globoko vtisniti v srce: »Njena vrednost je daleč nad biseri.« Ne pravi nam: njena vrednost je v tem, koliko naredi. Ne pravi: njena vrednost je v njeni lepoti. Ne pravi: njena vrednost je v njenem uspehu, izobrazbi, položaju ali premoženju. Pravi preprosto: njena vrednost je neprecenljiva! Biser lahko stehtamo. Lahko mu določimo ceno. Lahko ga kupimo in prodamo. Človeškega srca, zvestobe, ljubezni in dobrote pa ne moremo stehtati. Zato je žena, o kateri govori knjiga Pregovorov, vredna »daleč nad biseri«. V knjigi Pregovorov lahko srečamo ženo, ki dela. Skrbi. Misli vnaprej. Vstaja. Pripravlja. Ustvarja. Pomaga. Govori modro. Bdi nad svojim domom. Na prvi pogled nič spektakularnega. In prav v tem je lepota tega svetopisemskega odlomka. Bog nam pokaže, da je mogoče veliko svetost živeti v majhnih, vsakdanjih stvareh. Koliko dela žene in matere tudi v današnjem času ostane neopaženega! Nihče ne šteje vseh pripravljenih obrokov in opranih kosov oblačil. Nihče ne meri ur, ko mati posluša otroka, ki je v stiski; nihče ne vidi vseh skrbi, ki jih nosi v sebi. Nihče ne napiše priznanja za njeno prijazno besedo. Nihče ji ne postavi spomenika za tisoče drobnih dejanj ljubezni. Toda Bog jih vidi! Bog vidi ljubezen, s katero je bilo nekaj storjeno. In morda je prav to ena največjih nevarnosti našega časa: da znamo določiti ceno skoraj vsemu, vrednost pa vedno manj. Vemo, koliko stane hiša, ne znamo pa vedno ceniti človeka, ki iz hiše naredi dom. Vemo, koliko je vredna ura dela na trgu, težje pa izmerimo ure skrbi, nežnosti, potrpežljivosti, vzgoje, zvestobe in odpovedovanja. Toda za Boga prav to ni majhno. Ob tem odlomku pa moramo paziti še na nekaj. Če bi rekli, da je žena dragocena samo zato, ker veliko dela, bi zgrešili najglobljе sporočilo. Neprecenljiva je zato, ker je oseba. Ker je ustvarjena od Boga. Ker nosi v sebi dostojanstvo, ki ji ga nihče ne more dati in nihče odvzeti.

Po: E. Mozetič

Sv. Kolumban

8. – 22. november 2026 (395)

Oznanilo
župnije Knežak

Kdo je kriv?

Pogosto spregledamo, da ženin iz današnjega evangelija zamuja in se niti ne opraviči. Še več: na svatbo ne spusti tistih, ki jim je zmanjkalo olja, a zmanjkalo jim ga je, ker je zamujal on sam. Kazen torej za zamujanje plačajo povabljene device, ne pa ženin, ki je zamujal!? Velikokrat se mi zdi, da nisem kriv, da se stvari slabo končajo. Težko je sprejeti, če si leta prizadevaš za dobro, rezultata pa ni. Kljub temu da vabim na svatbo, ni svatbe ne zame ne za bližnje, ljudje so užaljeni, dobro delo pa je onemogočeno ipd. Mislim si, da se podobno lahko počuti dekle ali fant, ki si prizadeva, da bi odnos zaživel, pa odnos vseeno propade. Zdi se, da je nagrada za trud polom. Nihče se ti ne opraviči. Še kriv si. Podobno je, če razpade zakonski odnos ali če vzgoja pripelje do 'izgubljenih' sinov. Nazadnje nosiš kazen, da ne moreš na 'svatbo', 'ker nisi imel olja'.

Kaj je olje za svetilke: moje prizadevanje ali kaj drugega? Verjem, da je za vsem Bog, ženin, ki zamuja in ne prinaša opravičila. Olje je moja vera. Kljub razočaranjem hočem verjeti, da je Bog dober in ne kriviče. Človeško gledano je vse en sam polom, vendar je Bog tisti, ki vidi globlje in bolje. On je vedno dober in vedno vabi na svatbo. Ne smem se zaganjati v delo, v odnose, ne da bi pustil Bogu, da zamuja, da ne pride oz. se ne opraviči. Narediti moramo vse in obenem vse prepustiti Bogu, saj on vse vodi. Pravzaprav smo ves čas služabniki in ne gospodarji življenja. Ne moremo sesti za mizo in pričakovati, da nam bo življenje postreženo. Ne smemo zbirati zase in na zalogo, ves čas moramo biti budni in razmišljati, kaj od nas pričakuje Bog. In prav to nas dela žive. Potem se lotevamo pravih stvari. Po: E. Mozetič

Za vse dokumente, pogreb, obhajilo bolnikov ali mašne namene pokličite ali se oglasite v župnišču. Maše so redno v nedeljah ob 10. 00 (poleti 9.00), na delavnike redno v Knežaku, sicer je naveden kraj. Zaradi pogreba, osmine in maše 30. dne lahko pride do spremeb. - Za krst se starši dogovorite z župnikom v župnijski cerkvi ob nedeljah po končani pripravi za starše (obvezno za krst prvega otroka prve tri sobote v navedenih mesecih ob 16h v župnišču v Ilirski Bistrici: februar, april, junij, september, november). Za krst starši dobijo botra (in botro), ki izpolnjuje pogoje za to službo v Cerkvi. - Za poroko se par dogovori z župnikom. Obvezna priprava na poroko; več informacij na spletnih straneh Škofije Koper. - ŽUPNIJSKI URAD KNEŽAK, 6253 KNEŽAK 151; tel. 041 338 915 ali 05 91 95641; zupnija.knezak@gmail.com; trr SI56 0432 1000 2903 718

Dan in svetnik	Čas	Mašni nameni
32. navadna NEDELJA 8. 11. ZAHVALNA	10.00	++ Branko in Joška Bač 3 pn Bač 141; za župnijsko skupnost
ponedeljek 9. 11. Posvetitev lateranske bazilike	18.00	+ Julijana Keš pn Kne 123
torek 10. 11. Leon Veliki	18.00	++ Ivanka, Ivan in vsi Bač 114
sreda 11. 11. Martin škof	18.00	(Bač) Stanislav Umek osm
četrtek 12. 11. Emilijan spokornik	18.00 20.00	živi in pokojni sorodniki, dobrotniki Kne 2b **srečanje staršev prvoobhajancev**
petek 13. 11. Stanislav Kostka	8.00 17 - 19	++ Baša, Šajn in Škrlj Kne 49 **priprava na birmo**
sobota 14. 11. Nikolaj Tavelić	18.00	++ starši Sitinger Kne 2
33. navadna NEDELJA 15. 11. Albert Veliki	10.00	za župnijsko skupnost
ponedeljek 16. 11. Marjeta Škotska	18.00	++ Abram in Zirenstein pn Kne 1f
torek 17. 11. Elizabeta Ogrska	18.00	+ Ladislav Novak Kne 196
sreda 18. 11. Posvetitev bazilike sv. Petra	18.00	++ Novak Kne 145
četrtek 19. 11. Matilda redovnica	18.00	++ starši Tomšič, bratje, sestra Jožа in mož Kne 2a
petek 20. 11. Edmund kralj	18.00	++ Novak in Keš Kne 194a
sobota 21. 11. Darovanje Device Marije	18.00	++ Frančiška, Janez Čelhar Kne 2
34. navadna NEDELJA 22. 11. KRISTUS KRALJ	10.00	za župnijsko skupnost

Maša med tednom je v Knežaku pozimi v kapeli. Po vaseh poskrbite za čist prostor in okrasitev oltarja. Pri maši za vaše rajne, ki ste jo naročili in k njej tudi prišli, vas vabim bliže oltarju in glasno sodelujte pri obredu. Hvala za mašne namene!

Škofija Koper
Dioecesis Iustinopolitana

ENO V KRISTUSU

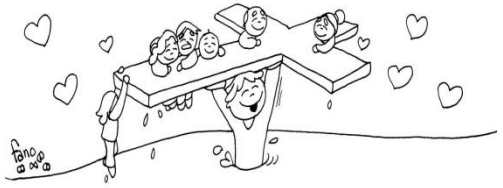
▪ OB ZAHVALNI NEDELJI se iz srca zahvalim vsem, ki prihajate v cerkev in sodelujete pri bogoslužju, skrbite za urejene prostore in s svojimi darovi podpirate župnijsko delo naše škofije in vse Cerkve. Današnja nabirka je namenjena za vzdrževanje Škofijske gimnazije Vipava. Hvala in Bog vam povrni za svete maše in tudi za pober, ki je namenjen župniku.

▪ PRIHODNJO NEDELJO bo svetovni dan ubogih. V poslanici za 10. svetovni dan ubogih, ki ga bomo obhajali 15. novembra 2026, papež Leon XIV. z besedami psalma »Gospod je zatočišče ubogih« poudarja, da Bog sliši zatirane in ponižane ter jim vrača upanje in dostojanstvo. Ubogi so pogosto prvi, ki občutijo posledice družbene krivice, korupcije in izključevanja; njihov glas pa lahko utišajo tudi predsodki in brezbrižnost, okrepljeni v digitalnem svetu. Zatekanje k Bogu ni beg pred stvarnostjo, temveč vir moči, da prepoznamo v ubogih brate in sestre ter skupaj upamo v Božjo pravičnost. Njihova bližina bistvenemu jim pomaga prepoznati Boga kot zatočišče, kristjane pa vabi, naj ne ostanejo ravnodušni do trpljenja in osamljenosti, temveč gradijo odnose solidarnosti in upanja.

▪ TEDEN KARITAS (23. – 29. november) z naslovom *Drug drugemu dar* bo tudi letos v sredo, 25. 11., zbral sodelavce Karitas pri maši na Slomškovi Ponikvi in popoldne na koncertu v Celju. Nabirka za karitas bo v nedeljo, 29. novembra.

▪ ŠALA MALA – »Kdaj vas lahko obiščem?« vpraša študent svojega profesorja. »Lahko pridete, kadar hočete, samo bodite točni!«

Vsak človek lahko izkuša veselje, saj ga nosi v globini svojega bitja. Življenje je potrebno sprejemati takšno, kakršno pač je – in se ob tem veseliti prav vsakega trenutka.
Mnogi pravijo, da naj bi bilo za veselje v življenju prav malo razlogov. V sebi in v vsem svojem življenju naj bi tako trpeli, pravijo, da pri njih res ni nobene osnove za veselje. A prepričan sem, da ta odklonilna drža nosi v sebi nekaj pozitivnega: prav gotovo je znamenje velikega hrepenenja. Prav ti ljudje si namreč močno želijo, da bi se lahko veselili. Toda navadno ne vedo, kako naj se veselijo, saj je trenutno zanje več razlogov za žalost kot veselje. Tudi žalosti moramo sicer pustiti svojo pot, toda zaznati moramo hrepenenje po veselju, ki pa se vendarle skriva v nas.

Če zavestno pogledaš na svoje življenje z drugačnimi očmi, ti bo zagotovo uspelo v njem odkriti tisoče dobrih razlogov za veselje. Gre namreč tudi za vprašanje odločitve: lahko se zavestno odločiš za življenjsko radost – ali pa za tarnanje nad vsem, kar ti je vsaj malo težko. Tvoja odločitev ne bo izbrisala težav, toda ne boš se ustavljal na senčni strani. Tudi v temi boš zaznal luč, iskal boš svetlobo v vsem, kar te bo doletelo. To je pot k sreči in veselju!